

Sygn. akt: I C 405/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bogusława Olszewska - Wojgienica
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda G. B. kwotę 7899,59 zł (siedem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć 59/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.02.2016r do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda G. B. kwotę 4000,70 zł (cztery tysiące 70/100 złotych) tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 2762,28 zł (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt dwa 28/100 złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.
3. Zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Giżycku kwotę 217 zł (dwieście siedemnaście złotych) tytułem opłaty sądowej.

SSR Bogusława Olszewska - Wojgienica

Sygn. akt I C 405/16

UZASADNIENIE

Powód G. B. w ostatecznie sprecyzowanym powództwie wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 7.899,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 lutego 2016 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez R. B. prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie naprawy pojazdów mechanicznych. Powód podał, iż zlecił R. B. naprawę pojazdu marki P. (...), nr rej. (...). Po dokonaniu naprawy pojazd został uszkodzony przez prowadzącego warsztat samochodowy. Uszkodzeniu uległa maska silnika, wykładzina i krata zderzaka. Twierdził, iż pozwany ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego podał, iż pojazd powoda został uszkodzony w wyniku zdarzenia drogowego w dniu 1 lipca 2014 r. – tj. przed oddaniem go do warsztatu

naprawczego. Zdaniem pozwanego przedmiotowe uszkodzenia są tożsame z uszkodzeniami powstałymi rzekomo w trakcie przechowywania pojazdu przez R. B..

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 lipca 2014 r. w wyniku zdarzenia drogowego uległ uszkodzeniu pojazd marki P. (...) nr rej. (...) r. stanowiący własność powoda G. B..

Naprawę pojazdu powód zlecił R. B. (...) w S., gm. G.. Zakres naprawy obejmował naprawę błotników przednich, drzwi bocznych przednich, silnika z osprzętem, zawieszenia przedniego, pokrywy silnika, zderzaka przedniego, wzmocnienia czołowego, kraty wlotu powietrza, przegrody czołowej, wzmocnienia bocznego. Części wykorzystane do naprawy pojazdu były oryginalne, sprowadzane ze Stanów Zjednoczonych Ameryki przy okazji sprowadzania aut z tego kraju przez R. B.. W Polsce nie było bowiem możliwości zamówienia oryginalnych części. Przez około 1 rok pojazd w stanie uszkodzonym pozostawał w warsztacie samochodowym. Prace naprawcze rozpoczęto w dniu 16 października 2015 r., a zakończono w dniu 29 października 2015 r. Powód nie wniósł zastrzeżeń do wykonanych napraw i jednocześnie zobowiązał się odebrać pojazd z warsztatu do dnia 07 listopada 2015 r. Przedmiotowa szkoda była likwidowana przez (...) S.A. Oddział w Polsce w ramach ubezpieczenia auto-casco. W toku postępowania pojazd w stanie uszkodzonym wyceniono na kwotę 18.200 zł, zaś w stanie uszkodzonym 4.300 zł.

Po dokonaniu naprawy, a przed odebraniem go przez powoda, w dniu 2 listopada 2015 r., pojazd w trakcie przestawiania w warsztacie, uległ ponownemu uszkodzeniu na skutek uderzenia w szafkę. Uszkodzeniu uległa pokrywa silnika, kratka zderzaka i zderzak. Wobec tych uszkodzeń niezbędna była wymiana zderzaka, kratki zderzaka oraz lakierowanie.

(**dowód** : karta przyjęcia samochodu do warsztatu – k. 8-9, zeznania świadka R. B. – k. 123, fotografie pojazdu z dnia 06.11.2015 r. – k. 100-106)

Wartość pojazdu przed szkodą powstałą na skutek zdarzenia z dnia 2 listopada 2015 r. wynosiła 18.000 zł, zaś w stanie uszkodzonym wartość pojazdu była równa kwocie 16.100 zł. Koszt naprawy przedmiotowych uszkodzeń przy uwzględnieniu robocizny, zakupu części oryginalnych oraz lakierowania wynosił 7.899,59 zł.

(**dowód** : kalkulacja naprawy – k. 10-15, opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej i maszynowej M. P. – k. 144-163, opinia uzupełniająca – k. 184-185)

R. B. w ramach prowadzonej działalności posiadał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwanym (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. za szkody w mieniu ruchomym powierzonym w celu wykonania usługi oraz za szkody w przechowywanych pojazdach. W dniu 4 listopada 2015 r. szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi, który w piśmie z dnia 05 listopada 2015 r. potwierdził jej przyjęcie. W toku postępowania szkoda została wyceniona na kwotę 3.558,81 zł, jednak ostatecznie ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

(**dowód** : decyzja z dnia 02.12.2015 r. – k. 16-17, wezwanie do likwidacji szkody – k. 18, pismo z 26.02.2016 r. – k. 19, wydruk korespondencji elektronicznej – k. 20, akta szkody – k. 38-94, polisa ubezpieczenia – k. 98)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i jako takie podlegało uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka R. B., dokumentów zgromadzonych w aktach postępowań likwidacyjnych prowadzonych przez pozwaną (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) S.A. Oddział w Polsce i opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i maszynowej M. P..

Kwestią sporną, a zarazem istotą niniejszej sprawy było ustalenie czy uszkodzenia pojazdu w zakresie podnoszonym przez powoda powstały na skutek zdarzenia, które wchodziło w zakres umowy ubezpieczenia zawartej przez R. B. z

pozwany zakładem ubezpieczeń. Przeprowadzone postępowanie dowodowe miało na celu ustalenie czy uszkodzenie pojazdu nastąpiło w dniu 2 listopada 2015 r. w warsztacie samochodowym R. B. w momencie przestawiania pojazdu, czy też zaistniało one wcześniej na skutek zdarzenia drogowego z dnia 1 lipca 2014 r. jak podnosiła strona pozwana. W tym zakresie istotnym dowodem były akta przeprowadzonych postępowań likwidacyjnych oraz zeznania świadka R. B.. Odnosząc się w pierwszej kolejności do zeznań wskazanego świadka Sąd nie powziął wątpliwości co do ich wiarygodności i prawdziwości. Były one bowiem spójne wewnątrz i dokładne. Świadek jednoznacznie wskazał, iż po wykonaniu zleconej naprawy w trakcie przestawiania pojazdu uderzył w szafkę, na skutek czego uszkodzeniu uległa maska, zderzak oraz grilek. Zeznania te korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w tym fotografiami pojazdu po zdarzeniu z dnia 1 lipca 2014 r. i po dniu 2 listopada 2015 r. oraz kalkulacjami napraw pojazdu po tych zdarzeniach. Jak wynika bowiem z kalkulacji naprawy pojazdu sporządzonej w dniu 9 lipca 2014 r. (vide akta szkody (...) S.A. Oddział w Polsce – k. 139) w pojeździe uszkodzone były błotniki przednie, drzwi boczne przednie, silnik z osprzętem, zawieszenie przednie. Zgodnie natomiast z kalkulacją naprawy sporządzoną przez rzeczoznawcę pozwanego w dniu 8 listopada 2015 r. (vide k. 10-15) oraz opinią biegłego powołanego w niniejszej sprawie (vide k. 144-163) uszkodzeniu uległ zderzak, kratka zderzaka i maska silnika. W tym kontekście zgodnie z doświadczeniem życiowym nie może budzić wątpliwości, iż uszkodzenia te powstały na skutek innych zdarzeń. Zdaniem Sądu twierdzenia strony pozwanej w zakresie tożsamości uszkodzeń są gołosłowne i nieoparte żadnymi dowodami, wobec czego nie mogły podlegać uwzględnieniu. Wymaga także zaznaczyć, iż strona pozwana nie wносиła o dopuszczenie jakichkolwiek dowodów na podnoszone przez siebie okoliczności.

Przechodząc dalej należy wskazać, iż podstawę roszczenia w niniejszej sprawie stanowi art. 805 k.c. Zgodnie z jego treścią przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. W przedmiotowej sprawie R. B. posiadał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody rzeczowe wyrządzone osobie trzeciej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Zakresem ubezpieczenia objęte były szkody w mieniu ruchomym powierzonym w celu wykonania usługi oraz szkody w przechowywanych pojazdach (vide polisa ubezpieczenia – k. 98). Mając zatem na uwadze, iż szkoda powstała w trakcie przechowywania pojazdu przez R. B. objęta była zakresem ubezpieczenia zgodnie z umową, pozwany zobowiązany jest do jej naprawienia w całości, jednak nie więcej niż do wysokości sumy gwarancyjnej określonej w umowie.

Uznając, iż pozwany jest co do zasady odpowiedzialny za zdarzenie z dnia 2 listopada 2015 r. w następnej kolejności Sąd ustalił wysokość szkody doznanej przez powoda. Mając na uwadze, iż powyższe wymagało wiadomości specjalnych z zakresu techniki motoryzacyjnej Sąd na wniosek strony powodowej dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z tej dziedziny. W sporządzonej opinii biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. wskazał, iż koszt naprawy pojazdu w serwisie z audytem technologicznym oraz z użyciem oryginalnych części sprowadzanych z zagranicy wynosi 7.899,59 zł

Sąd w niniejszym składzie w całości podziela rozpowszechniony i utrwalony w doktrynie i orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym poszkodowanemu przysługuje prawo do odszkodowania ustalonego według cen części oryginalnych pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu, niezależnie od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania, co odpowiada zasadzie pełnej restytucji (vide uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11, nr Legalis 447330, postanowienie Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 r., III CZP 85/11, nr Legalis 482549). Jak wynika z przywołanych orzeczeń poszkodowany ma prawo zainstalować w samochodzie części oryginalne gwarantujące prawidłową pracę pojazdu, wyprodukowane przy zastosowaniu tożsamyh technologii oraz dopasowane pod względem kształtów i wymiarów do modelu samochodu. Użycie nieoryginalnych części nie prowadzi do pełnej restytucji szkody z uwagi na niepewną jakość tych części oraz związane z nią ryzyko. Obowiązek ustalenia odszkodowania w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę wynika z uregulowania art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c. Powyższe rozważania odnoszą się także do korzystania przy naprawie pojazdu z usług warsztatów naprawczyh z audytem technologicznym,

które co do zasady posiadają odpowiednie zaplecze techniczne pozwalające na prawidłowe wykonanie naprawy. Odnosząc się do okoliczności przedmiotowej sprawy uzasadnione było zatem wykorzystanie w ramach naprawy pojazdu części oryginalnych sprowadzanych z zagranicy wobec braku ich dostępności w Polsce, czego strona pozwana nie kwestionowała. Za usprawiedliwione uznać także należy obliczenie przez biegłego stawki za roboczogodzinę w oparciu o stawki stosowane w serwisach z audytem technologicznym.

Opinię biegłego sądowego ustalającą wysokość kosztów naprawy pojazdu przy uwzględnieniu naprawy pojazdu w autoryzowanym serwisie przy użyciu części oryginalnych należy uwzględnić w całości. W opinii brak jest sprzeczności. Jest ona klarowna i jasna, a wnioski z niej płynące nie budzą w świetle doświadczenia życiowego jakichkolwiek wątpliwości. Nadto Sąd miał na uwadze, iż również strony nie wnosiły ostatecznie zastrzeżeń do przedmiotowej opinii.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził kwotę 7.899,59 zł ustaloną w oparciu o opinię biegłego sądowego tytułem odszkodowania za doznaną szkodę.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od dnia 26.02.2016 r. do dnia zapłaty. Na mocy bowiem art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel jest obowiązany spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie pozwany otrzymał zawiadomienie o szkodzie w dniu 4 listopada 2015 r., zatem żądanie zasądzenia odsetek od dnia 26.02.2016 r. jest zasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stronie powodowej jako wygrywającej proces przysługuje stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zwrot kosztów procesu, na które składają się wydatki na opinię biegłego (**powinno być 1060,42 zł, a jest 1.243,54 zł**), część opłaty sądowej od pozwu (178 zł) oraz stosownie do § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu - koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.762,28 zł przy uwzględnieniu kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę.